

Expunere de motive

Criza este un fenomen economico - social a cărui combatere cere manifestarea unui puternic climat de solidaritate națională prin care să se realizeze o cât mai echitabilă repartizare a dificultăților și sacrificiilor pe toate categoriile socio-profesionale ale populației.

În acest sens, **introducerea taxei de solidaritate reprezintă nu numai o necesitate economică dar și un act de justiție morală cu importante implicații sociale din punctul de vedere al susținerii și protejării în condiții de criză a celor mai defavorizate categorii ale populației, în primul rând a pensionarilor.**

Proiectul de lege introduce taxa de solidaritate fiind taxata totalitatea bunurilor mobile și imobile dobândite de o persoană fizică privată, în mod legal și impozitate conform prevederilor prezentului cod fiscal, dar **care depășesc valoric un standard maxim obiectiv**, considerat normal în funcție de nivelul mediu de dotare patrimonială a populației și de gradul general de dezvoltare economică a țării.

Experiența internațională arată că standardul maxim obiectiv se calculează ca o funcție ponderată a PIB/cap de locuitor și mai rar a veniturilor medii (salariale + alte venituri din dividende, dobânzii, chirii,). Explicația constă în dificultățile de ordinul metodologiei statistice și a calculului concret. Legea franceză (1989) a introdus o ponderare prin comparabilitatea PIB/cap de locuitor național cu cel european , plecând de la cotele veniturilor unor categorii considerate a fi pe o treaptă superioară (în categoria clasei mijlocii) a veniturilor în funcție de nivelul mediu de dotare patrimonială a populației, adică PDG (President Directeur General)

În cazul României, situația este mai complicată deoarece:

- Veniturile salariale considerate superioare nu au avut în ultimii 20 de ani o evoluție conformă tendinței generale europene, în sensul că salariile din sectorul public au crescut mai repede și mai mult decât cele din sectorul privat ceea ce înseamnă că nivelul lor nu a ținut seama de creșterea productivității (nivelul general de dezvoltare a economiei) ci doar de sursele bugetare.
- Nivelul mediu al dotării patrimoniale a populației este mic atât în comparație cu tendința evoluției consumului cât și în comparație cu standardele europene. (Dotarea patrimonială nu depășește acoperirea nevoilor considerate ” minimale ” în condițiile actuale ale standardelor europene. Ea cuprinde, în cel mai bun caz : locuința de tip popular, aparatură electro casnică de uz curent și un automobil cu o valoare de cca 10000 euro) . Este o evidență dacă analizăm faptul că la nivelul câștigului salarial în decembrie 2009 cifra a fost de 2023 lei cu o scădere în mai 2010 la 1962 lei . Raportul PIB/cap de locuitor în comparație europeană ne situează pe penultimul loc. Dacă considerăm 100% nivelul european , România are numai 46% față de 253% în Luxemburg, 107 în Franța, 90% în Slovenia, 63% în Ungaria sau 57% în Polonia.
- Pe de altă parte, trebuie spus că în România economia subterană (contrabandă, evaziune) este mai mare decât în marea majoritate a statelor UE și că o sursă ” specială ” și suplimentară de venituri (reieșită prin diferența de curs) o reprezintă și sumele trimise în țară de către muncitorii emigranți. Sunt surse atipice de finanțare a averii afișate dar necesar de a fi luate în calcul.

Rezultă că este obligatoriu ca stabilirea standardului maxim obiectiv să reflecte în primul rând realitatea economiei românești și nu o adaptare la nivelul standardelor utilizate în alte țări.

Calculul arată că valoarea patrimonială medie a românilor s-ar putea cifra, la începutul anului 2010, la suma de 120.000-130.000 euro (cca. 100.000 euro locuință, cca 10.000 euro aparatură casnică, cca 10.000 euro automobil).

La nivelul actual de dezvoltare al țării și în condițiile crizei s-ar putea considera că nivelul standardului maxim s-ar putea considera chiar valoarea de 150.000 euro dar trebuie avut în vedere faptul că acest nivel ar fi o puternică demotivare a populației pentru muncă și pentru

mărirea *calității și diversității* patrimoniale, ceea ce ar întârzia procesul de relansare economică și de creștere generală a eficacității economiei noastre.

Din aceste motive, legea propune ca nivelul standardului maxim obiectiv să se stabilească prin introducerea *coeficientului de lux*, ceea ce reprezintă includerea în evaluare a unor bunuri mobile și imobile care depășesc de cel puțin trei ori valoarea medie patrimonială națională și care nu mai reprezintă necesități de consum specifice și posibile stadiului actual de dezvoltare al țării ci o transpunere în mediul economic și social românesc a unor norme și standarde de consum specifice unor economii mai dezvoltate. În categoria acestora se înscriu produse de consum inexistente încă în structura actuală a consumului populației (iahturi, elicoptere și avioane de uz personal neproductiv) ca și produse de consum existente dar care exced normele curente de consum (case, automobile, terenuri cu caracter imobiliar etc).

Dacă se utilizează acest raționament, **apreciem standardul maxim obiectiv la valoarea de 450.000 euro.**

Având în vedere condițiile de criză și necesitatea atragerii de capital, se propune exceptarea de la impozitare : depozitele bancare, bunurile de patrimoniu național, sume investite în activități productive cu efecte în crearea de locuri de muncă.

Aplicarea legii se poate face cu usurința deoarece nu se înființează nici institutii si nici proceduri noi, folosindu-se resursele existente. Astfel:

- declaratia cu privire la bunurile care vor fi taxate este cea prevăzuta de art.252 alin.(4) din Legea nr.571/2004, Codul Fiscal, modificata în mod corespunzător prin hotărâre a Guvernului, pentru a cuprinde bunurile care intră sub incidența prezentei legi.
- taxa de solidaritate se stabilește de către direcțiile de taxe și impozite locale care vor emite dispoziția de impunere asupra bunurilor prevăzute în condițiile prezentei legi.
- valoarea bunurilor imobile care vor fi taxate se stabileste de către direcțiile de taxe și impozite locale pe baza „*Ghidul privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare*” adoptat de către Uniunea Națională a Notarilor Publici , ghid unanim acceptat in tranzactiile si operatiunile cu astfel de bunuri

Legea urmează să fie operațională doar pe *o perioadă de 3 ani*, fiind considerată o măsură excepțională pentru situații excepționale. Deoarece suntem in plina criza, trebuie ca aceasta lege sa fie aprobata si sa intre in vigoare cat mai rapid si , pe cale de consecinta, **este necesar ca dezbaterea propunerii legislative sa se faca in procedura de urgenta si sa fie introdusa pe ordinea de zi a sesiunii extraordinare.**

Din partea initiatorilor,

deputat Eugen Nicolicea

